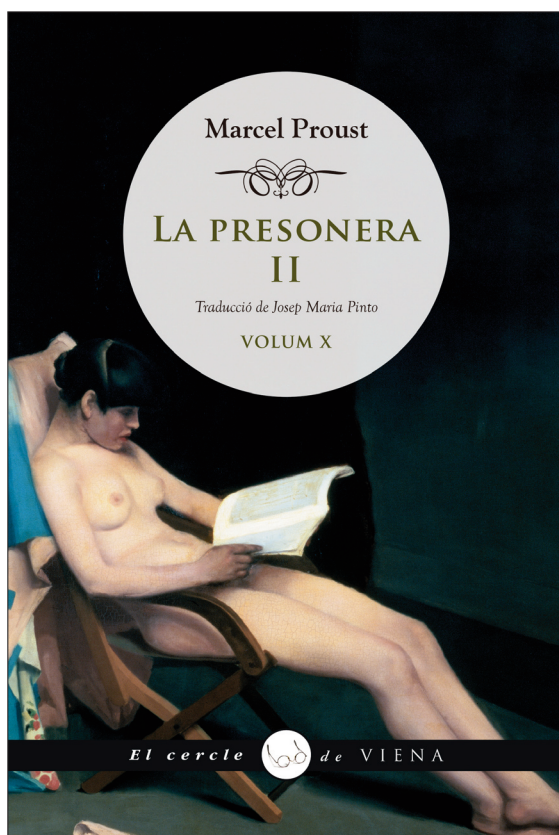

MARCEL PROUST
(París, 1871 – 1922)

Va créixer en una família benestant que li va permetre menar una vida còmoda i accedir als salons de renom. El 1896 va publicar *Els plaers i els dies*, un recull de poemes en prosa, retrats i narracions d'estil decadentista que pràcticament va passar desapercebut. A continuació va emprendre la redacció de la novel·la *Jean Santeuil*, que no va arribar a acabar i que es va publicar pòstumament. Poc després de la mort dels seus pares, la salut de l'escriptor, sempre molt afeblida per culpa de l'asma, va començar a deteriorar-se ràpidament. A partir d'aleshores va viure enclaustrat a casa, tancat de manera gairebé permanent en una habitació insonoritzada amb planxes de suro, i dedicat fins a l'extenuació a la redacció de la seva obra principal, *A la recerca del temps perdut*, que en molts aspectes és autobiogràfica i que originàriament es va publicar en set volums.

MARCEL PROUST

LA PRESONERA II

A LA RECERCA DEL TEMPS PERDUT
VOLUM X

La gelosia i el desig d'exclusivitat
en la continuació de la cèlebre
«A la recerca del temps perdut».
Una experiència literària inoblidable.

Les sospites que l'Albertine manté relacions amoroses amb altres noies determinen el narrador a sotmetre-la a interrogatoris cada vegada més inquisitoris, a partir dels quals ell reflexiona a l'entorn de la possessió, l'enamorament i la gelosia.

Per altra banda, la insistència amb què li demana explicacions fa que l'Albertine s'adoni que, per continuar fruit dels avantatges de la seva situació de mantinguda i alhora poder disposar de la seva llibertat, d'ara endavant haurà de saber dosificar amb molta cura les mentides i les mitges veritats.

En aquest volum hi ha també trames secundàries de gran importància, com la vetllada musical organitzada pel baró de Charlus a casa dels Verdurin, a la qual han estat convidades algunes de les filles de les famílies de més renom de l'aristocràcia. El fet que aquestes invitades, meravellades per l'èxit de la vetllada, en felicitin el baró i no pas l'autèntica amfitriona, la senyora Verdurin, fa que aquesta ordeixi una venjança per enfonsar el baró de Charlus davant dels membres del seu cercle i miri de fer que aquest i el violinista Morel, que sap que són amants, acabin renyint.

9 788412 024487

Traducció: Josep Maria Pinto
Col·lecció: El cercle de Viena, 76
Pàgines: 280
Format: 14,5 x 21,5 cm
Enquadernació: rústica amb solapes i guardes
PVP: 19 €
Data d'aparició: setembre del 2019

«L'únic veritable viatge, l'únic bany de joventut, seria
no pas anar cap a nous paisatges, sinó tenir altres ulls,
veure l'univers amb els ulls d'un altre, de cent altres,
veure els cent universos que cadascun d'ells veu.»